

PERSONATGES:

LO PAPET,
LOLOTA, la filha dau Papet
FROSINA, la conhada de Lolota,
CLOTILDA, la filha de Lolota
ESCOLASTICA, una vesina
NORINA, una vesina
ROSON, una vesina
LO CONSE,
LO GARDI,
CLEMENÇA
MIREIO

ACTE I

*La scena representa un salon borgés d'avant guèrra,
aquela de 1914 dins lo canton drech una fenestra.*

SCENA I

LOLOTA, FROSINA

rientron sus scena amé un fautuèlh que carrejon amé pena enjusqu'a la fenestra

LOLOTA

O, fant de luna pesava coma un ase moart!

FROSINA

Vaqui una bona causa de facha, ben assetat dins aqueu fautuèlh, ton paire podrà vèire passar l'enterrament e sarà content coma quauqu'un que li aurà participat

LOLOTA (*metènt un coeissin*)

Se coneissiàn ben, que fasiàn partida de la mema generacion..

FROSINA

Aquela de mil uech cent trenta.

LOLOTA

Nascut a quauquei jorns l'un de l'autre.

FROSINA

Tot bèu just a-n-una setmana, que ton paire ei nascut à la fin dau au mes d'avost

LOLOTA

E eu au començament dau mes de setembre.

FROSINA

Aquò fai qu'eu èra son ainat, tot just de quauquei jorn.

LOLOTA

Bota, amé aquela mort que degun se li esperava, vuei, ne'n resta plus gaire dins nostre vilatge de vièlhs, qu'an agut passat lei quatre-vint cinc ans!

FROSINA

Lei pòs comptar sus lei dets de la man!

LOLOTA

E l'an que ven que sarà l'an mil nou cents quinge, te jugui que n'i aurà encara mens, dòumaci aquelei que reston soun totis ben amalugats e, per ieu, vendràn pas centenàris!

LOLOTA

Nòstre grand ome sarià moart au mes de fevrier, que mon paire sarià anat a l'enterrament, èra aitant galhard coma eu.

FROSINA

Vo, mai dins lei premiers jorns dau mes de març, qu'ei totjorn amar, a agantat aquela peremonià e desempuei, malauteja...

LOLOTA

Pasmens fasià pas trop d'imprudènci, sarià pas d'eu d'anar tèsta nuda dins una gleisa glaçada per vèire una campana e qu'aurià puei agantat lo mau de la moart!

FROSINA

O non, coma ton òme, quand èra pas malaut, bèu papà anava puslèu dins lo café ben caufat amé un poala, onte jugava ai cartas e beviá d'absinti..

LOLOTA

En tot cas, a regardar passar lo cortègi funebre, aici ben au caud, riscarà ren que coma se ditz dau cementèri quilhat sus leis auturas d'un vilatge dau Leberon, monte bofa un mistralàs dau diable, e ailà, dins aqueu pais perdut quand fai freg e van a-n-un enterrament lei gents dison, marfisa te, au cementèri de Bonius, lo moart aganta lo viu. (*sorton*)

SCENA II

CLOTILDA (*vestida d'arlatenca*)

S'aviàu agut quauqu'un per m'ajudar, per me vestir, de segur qu'aurià pas durat tant longtemps, mai a faugut que me vestiguèsse tota soleta, aguèsse demandat à ma maire, aurià pas vougut e encara mens à la tanta. Li a que mon paire eu qu'ei bravàs, que m'aurià donat la man, s'aguèsse pogut, mai d'aquelei charchèlis, aquo ei pas d'affaire d'òme, eli li comprenon ren.

(*s'aluca dins lo mirau*) La coifa es un pauc de travès, belèu que li manca una esplinga o duas... me fau mai anar dins la cambra. Mai pasmens, siàu un pauc inquieta, de que dirà la mamà que me siguèsse abilhada ansin per anar a l'enterrament? Que de sa vida a jamai agut vist de filhas metre son costuma d'arlatenca per acompanhar quauqu'un au *campo santo*? belèu ... Mai vuèi aqueu qu'enterram, ei pas lo premier vengut e per li rendre omenatge me sembla qu'aqueu viestit que me

vai tant ben, li aurià pèru agradat a-n-eu qu'a inventat lei fèstas virginencas e que li ai participat l'an passat.... ieu, s'èri lo curat de la parròquia, sabetz ço que fariáu? Forçariáu totei lei fremas a s'abilhar d'arlatencas e de venir ansin vestida a la glèisa e d'anar puei au cementèri... en tot cas, se la mamà s'avisa de me contrariar, crei te d'una que me laisserai pas faire...
(*sorte encanhada*)

SCENA III

LO PAPET, FROSINA, LOLOTA
*lei doas fremas sostenon lo papet per l'assetar
puèi dins lo fautuèlh qu'an aduch a la primiera scena*

FROSINA

Vaquí, bèu papà, aqui saràs ai promierei lotjas e podràs veire passar lo cortègi senza ne'n perdre una...

LOLOTA

Té, papà, amé aqueu coissin, saras coma lo gau dins lo galinier.

LO PAPET

Lolota, ma filha, diga me un pauc, ton òme, mon gendre, a pas oblidat la data de vuèi, que i a l'enterrament.

LOLOTA

Non, papà, te fagues pas de marrit sang, la data de l'enterrament l'a pas oblidada...

FROSINA

E nimai a pas oblidat d'anar au café... au Café dau Solèu, en cas que l'aguessiatz oblidat...

LO PAPET

E que s'eis abilhat de son costuma dau dimenge, au mens? Perqué, ton òme, Lolota, t'aprendrai ren se te disi qu'eis un pauc bralhassa e dins lo mestier que fai, aquò vai pas.

LOLOTA

Papa, te ne'n fagues pas, ai velhat que metèsse son bèu costuma, que marcarà pas mau.

FROSINA

Per pas marcar mau, bralhassa o pas bralhassa, lo pus simple sariá qu'anèsse pas au café pèr s'estubassar e jugar ai cartas. A, de mon òme, lo paure Leon, eu jamai anava au tubet e s'un cop li avià un enterrament, pòs me creire qu'oblidava pas l'ora e arribava un dei premiers à l'ostau dau paure defunt per presentar sei condolénças...

LOLOTA

Ton òme, ton paure òme Leon, enfin, Frosina, ara fai trenta ans que mon fraire ei moart, siáu ben d'acòrd amé tu, èra un òme qu'avià bòrd de qualitats, mai creses pas que après tant de temps, se restaves un pauc de parlar d'eu, sariá un solatjament per nautre e per tu pèru. Anèm, se pòu pas ansin totjorn viure dins lo passat, a repepiar de l'ònga "*mon paure òme anava jamai au café, mon paure òme èra lo premier levat a l'ostau, Leon maugrat son nom èra doç coma un anhèu, èra bon e generós coma se ne'n rescòntre gaire, n'i avià pas dos coma eu, de tant travalhair e de tant*